

Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje: **KAREL V. RAIS.**

"Zvyk je zvyk — to už svět tak nese," marně čekaje odpovědi, trochu rozpačitým hlasem zase začal pantáta a přicupal až ku plotně.

"Tot abyste po druhé i snídaň vařil!" zasmála se paní.

"A myslíte, Márinko, že bych to nedovedl? Něco jsem se té bryndy navářil! Neděle jak neděle kuchtil jsem to sám — to já, holenku, umím vařit jako naše hospodyně. Polévky dovedu, kaše, maso schystám; pravda, s těstem jsem se nikdy neplácal, to se mi přece jen vždycky zdávalo, že to pro mužského není — leda ty nudle že jsem někdy udělal!" A nutil se do směchu.

"Již máte hlad, vidíte? Jděte si snidat do jídelny, hnedle dám snidání," pobízela paní, a Fína nabavši náruč chvátala tam přiložit.

"Snad bysme se nasnídali tedy!" odpíral pantáta. "Ale prosbičku bych k vám měl," začal úlisněji a usmívaje se přistoupil až k paní a pohladil ji po rameni světořil. "O to bych vás prosil, aby ste mi snidání dávala do hrnčeka — ne velikého, ale aby byl širší, abych do něho mohl velkou lžičku, Víte, Márinko, já musím drobit, a není-li kafičko horké, mrtlu potom ty kúrky a trvá mi to tuže dlouho!"

Paní divavši se mu po celou tu řez veselými očima do tváří, nyní se usmála, zakřývala, ale neřekla tak ani tak. Pantátovi se zdálo, že jí to mrzí. Postavil se k oknu a bez myšlenky zahleděl se na kousek blankytné nade dvorem. Byl stíněn, nevolný a počal opět po- cifovati stesk po známých koutcích.

"Kam pak jste se, tatínku, tak zadíval?" po chvíli optala se paní.

Pantáta přešel si želo, zasmál se a odpovídal: "I tak koukám na to nebe, že je ho vidět sotva pro zámračí — jednomu se až stýská!"

"Pojďte tedy do pokoje, pojďte, děti budou také brzo vzhůru!" A paní vzavši ho pod paži, dove- dla ho do jídelny.

Z ložnice poutevřely se dvěře, a doktor prostrčil hlavu zašeptal: "Dobré jitro!" ale hned se zase schoval.

Pantáta osamě dvakrát sem a tam přešel po kobereci a zastavil se před kamny. Dole v nich praštelá a hučelo, nahore dusil se hukot a bublání; ty zvuky se dě- dečkoví líbily, připadaly mu vel- mi vlnivé a vzpomněl si při nich na kamna ve své světničce, při nichž si tuhle dobou hřával záda. Postavil se proti plotně, ruce slo- žil vzadu a pohleděv na okno k stehlíkovi, šeptal si: "Inu, doma nejsme!"

Tu již paní přinášela na táčku hrnek kávy a košíček s pečivem.

"Tak, tatínku, bude dobře ten hrnček!" ptala se potutelně.

"I čermáka!" vzkřikl pantáta, "a toté kafiček, jako mám do- ma!" a radostně si hrnček prohlé- žel.

"Však jsme se ho s Pepou, než jste přijel, dlouho nahledali!"

"I podívejme se, na jakou hlou- post oni pamatují — i na můj kafiček!" pochvaloval, a radost, že ho ty děti měly i v té hloupos- ti na mysli, rozpřývala se mu v prsou a blažila jako vláha lázeň.

"Zde máte, tatínku, buchy — tyto jsou vaše z domů, ty zde na- še, vyberte si, kterou chcete!" po- blažila paní.

"I tot víte, Márinko, že si vez- mu kousek vaší!" odpověděl li- chotně, cítěl, jak prve nevěstě křivdil a sám před sebou se sty- děl; nadrobil si, co se vešlo, za- nichal a počal se modlit.

Za maličko přišel i doktor, spán- kem zbravený, a snídali všichni tři.

Pantáta spustil o cenách ku- chyňských potřeb, jak je prve byl převržený, a prouděel své skučeno- sti a úsudky.

"Viděl to je hospodář!" k manželu káravě obrátila se paní.

"Posloucheám, posloucheám," u- smál se doktor a k setei se obrátiv, dodal: "Po celý rok nevím, zaš je káva a cukr!"

"To je chyba, že si nevímáš do- mácnosti," vážně kázal dědouček,

"hospodář má mít oči všude. A šetřit se musí na všech stranách, jinak — zla!"

Doktor se jen smál, paní však umkla.

"Ty se směješ," durdivě pokračoval dědeček, "ale mám pravdu. Jako s tím dřívím taky žádnou šikovnost neprovádíš, když ho po takových krámech kupuješ," a dále o tom rázně rozkládal svoje názory.

Když doktor posídal, šel si do pracovny pro zinník a klobouk. Vrátil se, podával oteví ruku pravě: "Dobře se tu bavte, musím po práci!"

"Jen jdi, hochu, jdi, k vůli mně se ani dost málo mezdřuješ a dělej si všechno jako jindy. Ještě bych tě prosil, abys napsal k nám lističek, že jsem se do té Prahy šťastně dostal, aby byli bez staros- tí," potřásejce synovou rukou, žádal pantáta.

"S radostí, a hned to napíšu."

"Ale stýskáš," náhle vzpomněl si dědoušek a rozpačité přeshlapuje prohlížel koberec, "nebude mzu- tost, když si trochu zafejšim?" a křivil se, že ho byla hromádka.

"Ze byste se ptal," překvapen odpovídal doktor. "Sedněte si v- světmí pokoji na pohovku a kuř- to jak vám líbí. Na noc se to vždycky provětrá!"

"I mě pak to, škoda tepa, — vždyť víš, že doma mám nahle- no, že by to mohl krájet!" a ve- sele cupal za synem. V kuchyni se na sebe ještě na rozehodnou us- smáli, a dědoušek vešel do pokoji- ka.

Otevřel skříň a z kožicha vytáhl dřevěnou. S rozkoš si naepal, za- pít, a pomalíčkem ehoďe, labuž- nicky bafal.

"Už se mi po tobě skoro stej- skalo," povídal si poklepávaje do dřevěnky. Zastavil se před zeni- ným obrazem, zamrkal, potřásl hlavou a zas brouse od dveří k oknu vzpomínal domů.

Váša s Aninou oni někde již tá- hnou ke škole, Mančinka batolí se po stavě, Barča dělá po do- mě, spravené chlív, a hospodář — eo pak asi hospodář dělá? Možná dost, že si dojel do lesa pro ty pa- řozy — nebo aby byl jel do mlý- na? Těžko rozhodnout, když je člověk hrůzu mil daleko od nich. Jestli pak oni si přece taky vzpo- memou?

Kabelák se Srovátkou oni teď sedí v kostele a zpívají — kterou pak oni zpívají? — dnes máme středu, to bude "Začíná se ko- nat." Člověk když do toho koste- lička nejde, je jako pohan, mu- síš se tady ohlídnout po těch ebrámech, abych ráno již věděl kam. Když jsem se už na to vej- méněké lenošení dal, musím ale- spoň Bohu sloužit, aby se nehně- val.

Vedle v ložnici ozval se šapot drobných nožek, susedit i trošky tichého smíchu, — jakoby tam hospodářily myšky. Pantáta se za- stavil poslouchaje, jak drobné no- žky cupou vždy až ke dveřím, jak naslouchají hlavička dřea do dřeva; ručka i na kliku sáhla, ale otevřít se neodvážila.

"Fininko, počkejte, až budete uesány, aby se dědoušek ne- smál," přitlučeně nabádala tam paní.

Pantáta se dal opět do klidné- ho pochodu.

Konečně klika cvakla, a Fínka prolezla do dědova pokoje; ale ve veřejích zastavila se udivena. Písku levice měla na bradě a u- přené hleděla na dědečka.

"Ten jen stranou mžoural, v ka- ždém výrase seděl mu úsměv, a klidně, ale chutě bafal.

"Jé, náš dedouček touží," ko- nečně zvolala a spráskla v udivení ruce.

Pantáta postavil dřevěnou na okno, hnul se k ní; ale Fína mrak- la sebou mezi dveřmi a utíkala zpět.

"Počkej, ty bedruško, jdiš mi hned ke mně!"

Ale Fína prehala ložnici do jí- delny, kde schovala se za skříň.

Pantáta za ní a chytiv ji do ná- ručí, ehoval ji jako miminko ko- nečně; vší — vší — vší — Děv- ůtko mrskalo sebou jako úhoř, smálo se i křičelo, tak že je mu- sel postavit.

Odstoupivši, vážně si jej pro- hlížela.

"Pojď, budem si hrát!" pobí- zel ji srdečně a sednuv na židli vtáhl si Fínku na klín a hou- paje ji spustil:

Takhle jedou veletí páni, takhle jedou malí páni, takhle jedou husa — husa — husari!

"To náš táti taty umí — vyšo- to, vyšoto!" smála se výskavě.

"Ráda kroupy — ráda krou- py?" z něčoho nic vzal ji za bra- du a zatřepal, až zoubky zaracho- tily.

"Ráda, ráda," veselé přisvěd- čoval.

"Udělaš to taky Micee?" přitlučeně naváděla.

"Udělam, udělám. Ale teď mi řekni: Šla Prokopka pro Proko- pa, pojď, Prokope, po příkopě, pojď ty domů kroupy jíst!"

"Šla Pjopjopjo —" opakovala, ale hned se dala do křiku: "To ne, to ne, dede, to já nemám!"

"Snídat, děti!" volala paní do- ktorová nesouce z kuchyně tše se dvěma malovanými hrníčky.

"Snídat — snídat!" zvolal i dědeček a Fínu postavil na po- dlahu.

"Potom zas budeme, jo?" še- ptala.

Dědoušek přisvědčiv, vážně ji poučoval: "Jo říkáme u nás v Nové Vsi, v Praze se říká ano!"

"V Pjáže taty jo!" bránila se v- řele hlavičkou.

"Ale eo pak tak dlouho děláš má čeečka?" ohlíže se ptal se starostlivě.

Ó, milý dědoušku, s Miceinkou je zde, je celá utrpená, zoubek se jí tuze hýbe — pojď sem, milá- čku!" volala paní.

Miceinko zbravená, s uplaka- nými tvářičkami vešla z kuchy- ně a hned ode dveří ukazovala, jak se zoubek vřklá.

"Pojď sem, pojď, děvenko, po- dívám se na něj!" vyzýval ji dě- doušek.

Přistoupila k němu, políbila ruku, zašeptala: "Dobře jitro, dědoušku," a zdvihuvši hlavu poutevřela ústka a tvářila se ú- zkozně.

"Který pak je to?" ptal se pro- hlížeje zoubky jako čerstvé krup- ky. "Ó, ten se tuze hýbe, ten musí ven!" zkusiv, povídal váž- ně dědeček.

"Já se bojím — já se bojím!" volala utíkaje.

"I jdi, blondku, takový mléč- ůtček je venku hned — já vím, že ti už pod ním roste nový."

"Dejte mi kousek nitky, Má- rinko, a zoubek hned bude ven- ku," rozhodl krátec.

"Chee, Miceí!" ůzkostlivě pta- la se paní.

Děvčátko přisvědčilo, ale tvá- řilo se smutně.

"A já si na to musím přinést brejle — ani bych tu krupku ne- viděl," povídal si, a za minutku vrasel se maje staré své koštěn- ky na špičce nosu.

Paní dala mu nitku, ale pak u- tíkala do kuchyně.

"Tak pojď, čeečko, pojď," lá- kal dědeček Miceinku.

"Když já se bojím — já se to- lík bojím!"

"Inu, jak chceš; nech si tedy zoubek tam, podroste ti, nový bu- de křivý a tenhle naposledy ještě spolkněš," hovořil tváře se velmi lhostejně.

"No tak teda — ale jestli to bude bolet!" odhodlávala se Mi- einka.

Teď se konečně i Fína spustila snídání a přistoupila blí; ručky měla přelozeny vzadu, oči vyva- leny a hleděla na děda.

"Náš dedouček je jako pan dot- toj," povídalá vážně.

Dědeček honem vrazil šůrku kole- u malého zoubku.

"Mámi, já se bojím!" křičela Miceí a slzy jí skořily do modrých očí.

"I když jsi neposeda, aspoň kdybys si tu nitku dala uvázat, potom si ho můžeš vytáhnout sa- ma!" tváře se mrzutě, pravil li- šácky, neboť nitka byla již uvá- zána.

"No tak jí uváz!" podlávala se Miceí a přistoupila zase blí. Ale v tom již dědoušek ikal nitkou a dal se do hlasitého smí- chu.

"Zas se ti vysmekla, viď!" há- zlivě ptala se Miceí.

"I nevysmekla — zoubek je již venku!" A veselé zdvihl nitku, na ní visela bílá, na konci zaru- dlá krupka.

COPENHAGEN SNUFF T A B Á K

A JEHO VĚDECKÁ PŘÍPRAVA PRO POTŘEBU ČLOVĚKA.

Spůsob výroby. — Tabák jest rostlina a jako každá jiná rostlina musí býti připravena ku potřebám člověka. Mezi různými připravenými tabáky a mezi surovým tabákem **nasládlým** jest právě tak velký rozdíl jako mezi potravou řádně vařenou a potravou jenom na polo vařenou. Spůsob přípravy jest pro tabák tolik jako vaření pro potravu, nebo jako kvašení pro vino. *Sáupavý tabák jest tabák vědecky přispůsobený potřebě člověka.*

Proč dávají lidé přednost Copenhagen Snuff před jinými žvýkacími tabáky.

Jest to tabák vyráběný nejjistším spůsobem. — Má příjemnou vůni. — Svou vůni a sílu podrží. — Jest úsporný, posouvá výdrž déle. — Není nápadným protože se nečůká, nýbrž vloží se pouze do úst (mezi dolní ret a dásně) — Zanechává příjemný, chladivý pocit v ústech. — Jest to tabák vědeckým spůsobem pro člověka upravený.

Zaruka jakosti a čistoty. COPENHAGEN SNUFF vyrábí se z nejlepšího starého, bohatého, vonného listového tabáku k čemuž přidají se jen ty přísady, jež tvoří součástky listového tabáku a naprosto čisté vonné extra- kty. Při výrobě tabáku tohoto zachovají se všechny jeho dobré vlastnosti a vyloučí se astrost' a horkost, jež listový tabák obsahuje.

VÝSTRAHA. — Vezměte jen malý kousek žvýkacího Copenhagen, jinak bude se Vám zdati příliš silným. COPENHAGEN SNUFF jsou malá zrnka čistého, bohatého žvýkacího tabáku a proto sílu svou vydá snadně- ji a v plné míře, což u tabáku listového nebo hrubě řezaného žvýkacího tabáku není, právě tak jako káva jemně umle- tá vydá více síly a snadněji, nežli káva hrubě umletá, nebo v zrnách.

Copenhagen Snuff jest nejlepší tabák na světě pro žvýkání i šňupání.

AMERICAN SNUFF COMPANY, Dept. S., 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.

"Jeje, jeje!" plučtivě spustila Miceí a sahala si prstíkem do jam- ky.

"Už je ventu — mamí, už je ventu!" křičela Fína tleskaje do klínka.

Přiběhla paní, Fína, ba i Ko- courková vystřčila hlavu.

"Tatje ho dedouček vytáfl!" ru- čkou ukazovala Fína a jasněje eu- pala pokojem.

"Ukaž, ukaž," Miceinku láska- la paní a podívala se jí do úst; "bolelo — tuze bolelo!"

"Nebolo!" konečně usmála se dívka, "jako když blecha štíp- ne!"

"No vidíš, a pořád tolik stra- chu," smál se dědeček. "To když jsem já býval doma, trhali jsme si je vždycky sami; nějaký Hon- da Karášků vylezl si na židli pod jablon, pevnou nit jedním koncem uvázal na zub, druhým na snět jabloně, podkopl si židli — a zub visel v povětří!"

"To je hrůza!" divila se paní.

Ale pantáta mrkaje se šfífil: "I jste vy, myslím, hrdinové! — A teď, Miceinko, pojď, hodime zoubek za kamna, abys dostala nový, lepší," povídal po chvíli.

Šli za ním jako procesí; Fína prodrala se nejlíže.

Když se v kuchyni rozestavili, pantáta Miceince kázal: "Tuhle se postav zády ke kamnům, zoubek hoď takhle přes hlavu a řekni: Mysličko, mysličko, tam máš koště- nej, dej mi za něj železnice!"

Děvčátko učinilo, jak dědou- šek radil; zoubek zarachotil za kamny.

Když si Miceí také usedla ke kávé, paní doktorová potají zdvi- hla zoubek, aby si ho usehovala na památku. Pantáta zatím šel konat generální přehlihdku celým bytem, jsou-li hodiny v pořádku; i do salonu vešel a nahřív div pendlovky; spokojen vrátil se do ku- chyně k dětem.

"No tak," vážně začal dědouš, když se uvelebila na jeho klíně, "ukauz mamince, jak umíš říkat: Šla Prokopka pro Prokopa!"

Pokračování.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přimo po nových dvostrubových poštovních parnících od 7.500 do 10.000 tun nosnosti:

Rhein, Main, Neckar, Castell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$55.00 nahora.

II. kajuta.

Všje jmenované parníky jsou výhradně nové, vřetně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další správy podávají generální jednatelé: aneb jejich zástupci v zemi.

A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborne Str., Chicago, Illinois.

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích

z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladů a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a doporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objed- nejte si je!

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 110.

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v číslu 1306 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva na čepu. **PLZEŇSKÉ** z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. **Hobrau** Munich Bavaría pivo. **Pivo Anheuser-Busch** z světověznámé Faust ziskalo rozsluhou reputaci.

Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

4017

Frank J. Slunéčko,

z čísla 1418 již. 13. ul.
(přimo proti Pokroku Západu)

Počínaje dnem 1. března 1910. t. r. vyprodá

veškeré zásoby obuvi a celé zařízení obchodu

za kupní cenu!

Báječná příležitost k lacinému nákupu.

Posíláme na zkoušku

bez platby peněz výklad v vy- přezkáních dotazů a z cizích a- lternativ volnou zkoušku.

Šířte své jméno ve portali a- by vaše jméno a vaše podnikání se- staložily na světověznámé stránce 1910 modela kupte.

Továrni ceny. Nakupujte vše, co vám potřebujete a z cizích a- lternativ volnou zkoušku. Šířte své jméno ve portali a- by vaše jméno a vaše podnikání se- staložily na světověznámé stránce 1910 modela kupte.

Jednotlivé jméno vaše jméno a vaše podnikání se staložily na světověznámé stránce 1910 modela kupte.

16. a William, OMAHA.

WILLOW SPRINGS DISTILLERY.

GOLDEN SHEAF

STRICTLY PURE WHISKEY

BOTTLED IN BOND

under supervision of the U. S. Government by STANDARD DISTILLING & DISTRIBUTING CO. DIST. OF NEB.

SA BERANEK OMAHA NEB

Březohorské thé z Čech:

Prostí kávi a maslůvka 1 a 2 00
\$1.00 post. \$1.10

Kvěčičatosti pro lednice a- játra, proti bo- lemi zubů 10 ct. post. 43 ct.

Přesná přípra- va lékařských předpisů.

16. a William, OMAHA.

Frank Svoboda,

umělecký závod

POMNÍKOVÝ

11. a William ul., Omaha, Neb.

Jelikož jsem zakoupil nové me- sto na jižní 13. ulici a bude se- toho jako stávkovat, vyprodávám celý sklad pomníků na 11 ulici špičat pod cenu. Přijďte si vy- brát, dokud dlouhá stávká neb má- píste. Telefon Douglas 3444.